

Sjövärns posten

nr 4 2012

MEDLEMSTIDNING FÖR SJÖVÄRNSKÅREN

**Försvarsministern
tar emot**

**Oljeövning i
Roslagen**

Vad är Arktis?

**Sjövärnare och
kustbevakare**

Innehåll

- 2 Notiser
- 3 Ledare
- 4 Sjöräddningsövning i Fårösund
- 6 Intervju med en morgonpigga försvarsminister
- 7 Med ISCA i USA
- 8 Sjövärnare och kustbevakare
- 9 Sagan om det nya medlemsregistret
- 10 Att få vara del av något
- 11 Oljedrama i Kapellskär
- 12 Arktis - vad är det?
- 15 Inbjudan till Sjövärnskårens 100-årsjubileum
- 16 Gävleborg rekryterar till Hemvärnet

Jubileum 2013

Sjövärnskårens anor räknas från grundandet 1913 av Göteborgs frivilliga motorbåtsflottilj.

Boka in 100 årsfirandet i Göteborg 3-5 maj 2013. Då blir det fest, förbundsstämma och samtidigt rikstävlingar.

Omslagsbilden

Jessica Andersson till sjöss.

Foto: Ville Jegerhjeltn

En hedersman har lämnat oss

I slutet av september nåddes vi av budet att Åke Lindbom lämnat oss. Åke var född den 8 november 1923 och avled den 19 september efter en tids sjukdom.

Förutom att Åke var mycket aktiv inom Sjövärnskåren såväl i dess gamla som nya form så hade han ett intressant yrkesliv. Under många år verkade han som skyddsingenjör inom Svenska Shell, en uppgift som krävde noggrannhet och ansvar.

Denna egenskap visade han också under alla år i Sjövärnskåren. Under åren i Stockholms Sjövärnflottilj verkade han bland annat som aspirantledare och organiserade framför allt verksamheten på dåtidens vinterskola.

Flottiljens ö HMS Kvarnholmen blev genom åren något av Åkes ögonsten. Han organiserade sommarskolorna på ett utomordentligt bra sett med dagliga rutiner som helt följde flottans mönster. Han lät också uppföra den uppskattade sjöboden där skolans båtar hade egna bås för respektive uppbörd. Signalbryggan med den vackra masten och fallrepet var också exempel på Åkes insatser. Den stora tavlan vid halvdäck där uppgifter om aspiranterna i respektive kvarter fanns till beskådande med

skeppsnummer, backlag, rengöringsstation med mera. Listan på Åkes insatser kan göras lång.

Under många år verkade han som skolchef på Kvarnholmen. För Sjövärnskåren i dess nuvarande form gjorde Åke också betydelsefulla insatser för lokal kår och på central nivå i styrelsen och som valberedare under många år. I Stockholms Sjövärnkår fungerade Åke under många år som bland annat klubbmästare och rådgivare till styrelsen.

Inom Stockholms Sjövärnflottilj gjorde Åke betydande insatser som styrelsemedlem och som mångårig ordförande. När föreningen för några år sedan beslutade att bilda en stiftelse för Klockaruddsholmen var Åke mycket drivande.

Åke var hedersmedlem i såväl Sjövärnskårens Riksförbund och Sjövärnskåren Stockholm som Stockholms Sjövärnflottilj.

Hans röst med välmotiverade inlägg och förslag, kommer vi alltid att minnas. En hedersman har lämnat oss.

För vännerna i Sjövärnskåren,

CHRISTER WICKSELL

Ordförande

Stiftelsen Stockholms Sjövärnflottilj

Ledare

Rekrytera, rekrytera, rekrytera.....

En Sjövärnkår kan betraktas som en vanlig förening med marint intresserade medlemmar. Den bestämmer själv om vad den ska ägna sig åt och vilka fartyg som man vill äga och färdas med.

Sjövärnskårens Riksförbund är en frivillig försvarsorganisation som genom en förordning främjar totalförsvaret, som omfattar försvarsupplysning samt rekrytering och utbildning av frivilliga för uppgifter inom totalförsvaret. Eftersom de enskilda sjövärnskåren är anslutna till riksförbundet så åtnjuter de samma status och vi ingår i en familj med 18 andra frivilliga försvarsorganisationer.

Att rekrytera till att försörja Försvarsmakten (FM) bland annat genom vår välrenommerade och fungerande treåriga ungdomsutbildning är något vi gjort i många år, med gott resultat. Men nu fokuserar vi på att rekrytera till hemvärnet för att den marina nationella skyddsstyrkan ska kunna verka fullt ut. Det behövs ytterligare båtförare, maskinare och besättningsmän. För att få den behörighet som krävs så utbildar vi i navigation, säkerhet, sjömanskap, bryggjänst, VHF med mera utifrån FM behov.

Våra ungdomar som har genomgått vår ungdomsutbildning ligger väl till utbildningsmässigt att fasa in i hemvärnet om de nu inte blir anställda i Försvarsmakten. Men vi ska också rekrytera vuxna och ge dem möjligheten att verka ombord inom hemvärnet.

För att få denna utbildning att fungera så måste vi till stor del ha egna instruktörer och det har vi i viss omfattning, men det måste rekryteras fler för att kunna tjänstgöra inom våra egna led och när behovet föreligger, inom Försvarsmakten. Vilken förmån att verka som instruktör i det man brinner för!

Utbildningen för vår del handlar självklart om den marina delen och ska vi göra detta trovärdigt så behövs fartyg. Det är en fråga vi brottats med i många år och som måste få en långsiktig lösning. Det som är vår självklara huvuduppgift är att lära ut och öva sjömanskap och det gör man endast om man arbetar ombord och då måste fartyget ha en viss storlek. Grunden är att FM ska stödja oss när vi ska genomföra den utbildning som de beställer av oss.

Vi har varit duktiga på att anpassa oss efter FM förändringar och det klarar vi ännu bättre om vi gör det tillsammans, FM och vi!

Nästa år firar vi 100 år! Allt började med att dåvarande medlemmar upplät sina motorbåtar för att FM/flottan skulle klara sina marina försvarsuppgifter. Vi ska fira utifrån vad som gjordes då och fram till dagens datum men framför allt ska vi fira vår anpassning till dagens krav och ytterligare utmaningar att verka till sjöss, utbilda, rekrytera och bedriva försvarsupplysning och medverka till folkförankringen. Det är vårt bidrag till samhället och Försvarsmakten!

JOHN FRITSCH

Sjövärnsposten

Medlemstidning för Sjövärnskåren utgiven av Sjövärnskårens Riksförbund

Ansvarig utgivare
förbundsordförande
John Fritsch

Redaktion
chefredaktör
Daisy Balkin Rung
daisy.balkin@gmail.com
0768-53 25 40
generalsekreterare
John Fritsch
generalsekreterare@sjovarnskaren.se
08-514 392 94

bild & layout
Göran Pedersen
goran.pedersen@sjovarnskaren.se
0707-77 66 88

bild & layout
Johan Iacobi
iacobi@telia.com
0708-17 40 50

kårens lokalredaktörer

Redaktionens adress
Sjövärnsposten
Box 5435, 114 84 Stockholm
www.sjovarnskaren.se

Prenumeration & adressändring
kansli@sjovarnskaren.se
08-514 392 93

Ekonomi
BankGiro: 825-8618

Sjövärnsposten ges ut med fyra nummer per år.
Prenumerationspris: 80 kr/år.

Endast ledaren ger uttryck för Sjövärnskårens officiella ståndpunkt. För signerade artiklar svarar respektive författare. För ej beställt material ansvaras ej. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera insänt material så att det ansluter till tidningens stil, innehåll och omfång. Insända bilder återsänds på begäran.

Tryckeri
V-TAB, Vimmerby
Trycks på 115g Silverblade Art.

Manusstopp för nästa nummer av Sjövärnsposten är den 20 februari.

Sjöräddningsövning i Fårösund

1206 och i reserv rescue Visby.

En OSC – On scene coordinator – koordinerade övningen via radio. Till honom rapporterade alla båtar in vad de fick reda på och vad de såg. En efter en hittades överlevande från fritidsbåten. Sjöräddningssällskapets båt Rosa Lüning är smidig och har lätt att komma nära en person som ligger i havet. De tog ombord två överlevande som de sedan överlämnade till Hojskär.

- Även om det är fiktiva skadade såsom till exempel ett tråkors med flytväst och tröja eller en stor docka, så är det viktigt att man agerar som om det är en livs levande människa. Det ingår i övningen, att man tar reda på så mycket som möjligt. Hur personen känner sig, tar puls, lägger första förhand om man har möjlighet och att man håller personen varm och pratar med honom/henne, säger Christer Wallin.

- Vi är ju en större båt med plats för flera personer. Rosa Lüning är en öppen båt och fryser personerna så har de ingen möjlighet att värma dem. Vi tog fram filter och kunde värma de överle-

vande, ge dem smärtstillande i form av Alvedon och prata med dem, säger PG Olsson, sjövärnare och besättningsman på Hojskär.

Klockan 18.00 avbröts övningen, då hade man hittat alla överlevande. Några hade transporterats in direkt till Fårösund för akut vård. Och övriga omhändertagits på båtarna. En bra övning med gott resultat.

I Visby Hamn övade man utläggning av länsar under söndagsförmiddagen. Sjöräddningssällskapet har skrivit avtal med Kustbevakningen för att hjälpa till vid oljeutsläpp.

- Vi ska vara ett första förband för att rädda vår miljö. Avtalet går ut på att vi ska ut och lägga länsar. Våra båtar har hög tillgänglighet och verkar snabbt. Vi ska alltså inte sanera utan enbart snabbt förhindra spridningen av olja, säger Lars-Göran Larsson.

Helgen övning avslutades med att länsar kördes ut av Sjöräddningssällskapet. Och alla var rörande överens om att samarbetsövningar är otroligt viktiga.

Bild till vänster: Räddningstjänsten provar att lasta container med länsar på SVK 603 Fårö.

Bild nedan: Sjöräddningssällskapet lägger ut länsar i Visby hamn.

I mitten av september anordnade Gotlands Sjövärnsskår en sjö- och miljöräddningsövning på Gotland. Flera myndigheter var med under uppdraget som startade tidigt på lördagsmorgonen.

Text: DAISY BALKIN RUNG
Bild: GÖRAN PEDERSÉN

- **Det stämmer det.** Övningen är på uppdrag av Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap (MSB) och vi hade med Sjöräddningssällskapet, Kustbevakningen, Räddningstjänsten och polisen, säger Christer Wallin, övningsledare och med i Gotlands Sjövärnsskår. - Vi kommer även att öva inne i Visby hamn där vi ska lägga ut länsar för att hindra oljespridning.

Solen visade sig på sitt allra bästa humör när alla organisationer och myndigheter träffades tidigt på lördagsmorgonen. Thomas Larsson på Kustbevakningen berättade om hur de arbetar med oljesanering och hur man samarbetar med både Räddningstjänsten och Sjöräddningssällskapet.

- Vi har vårt område ute till havs. Räddningstjänsten arbetar inne i hamnarna, säger Thomas Larsson. Och

Sjöräddningssällskapet har möjlighet att vara snabbt på plats.

Senare på förmiddagen ger sig alla båtarna ut till på sjön för att öva. Scenariot var att en fiskebåt krockat med en fritidsbåt ute till havs. Man tog sig ut på eftersök i så kallad parallelsök, där båtarna går bredvid varandra.

- Det är ett bra och effektivt sätt att söka saknade personer, båtar och vrak, säger Lars-Göran Larsson, från Sjöräddningssällskapet, även han en av övningsledarna under helgen.

Fiskebåten påträffades rätt tidigt i förloppet. I den fanns tre skadade personer, en med benbrott, en nackskada och en person som fått hjärtstopp. Både Sjövärnsskåren och Sjöräddningssällskapet på Gotland har köpt in hjärtstoppmaskiner, och en av dem togs ombord på fiskebåten.

- Den räddar liv och är väldigt enkel att använda, säger Lars-Göran Larsson. Benbrottet fixerades med det som fanns tillhands – en åra.

- Det var kreativt och jag blev väl omhändertagen, säger Göran Pedersén från Sjövärnsskårens Riksförbund som var med på övningen och agerade fiskare.

Under tiden pågick sökande efter fritidsbåten. Det var länge oklart hur många passagerare den hade haft. Först hittade man en man ute på Bungeör, som var kontaktbar och av honom kunde man få kompletterande uppgifter. Han uppgav att det fanns sju personer ombord på båten.

Sjövärnsskåren deltog med två av sina fartyg: 603 Fårö och SVK 70 Hojskär. Sjöräddningssällskapet hade med båtarna Vitstjärna, Rosa Lüning, Rescue

Intervju med en morgonpigga försvarsminister

Vad anser försvarsminister Karin Enström om de frivilliga försvarsorganisationerna? Vilken roll ska de spela i framtiden? Och hur förbereds det nya försvarspolitiska inrikesbeslutet? Det var några frågor som Sjövarnsposten ställde när vi intervjuade ministern tidigt en måndagsmorgon i oktober.

Text: DAISY BALKIN RUNG

Det råder full aktivitet vid inpasseringen till försvarsdepartementet denna måndagsmorgon. Klockan är lite över halvnio och personalen visar en efter en upp sina passerkort. Sjövarnsposten blir hämtad av pressekreteraren som serverar gott kaffe. En morgonpigga försvarsminister tar emot.

- De frivilliga försvarsorganisationerna är viktiga av flera skäl. De behövs ännu mer än tidigare, de sprider kunskap och är länken mellan försvaret och övriga Sverige, säger Karin Enström. Ni hjälper Försvarsmakten med rekrytering och uppdragen ni fått. Alltså konkreta betydelser. Tittar man ur ett ekonomiskt perspektiv, vilket man också måste göra, så är frivilligorganisationernas engagemang oerhört värdefullt och något vi alla ska värna. Medlemmarna tar sin fritid i anspråk för något de starkt tror på. Givetvis ska inte allting göras gratis men ni är en fantastisk tillgång på många vis.

Försvarsministern har en bakgrund som kapten i amfibiekåren men har inte själv någon personlig erfarenhet av Sjövarnsskåren.

- Nej det har jag inte. Men jag får ofta höra om era ungdomsutbildningar och era sommarskolor i positiva ordalag. Under mitt senaste besök i marinen, på övningen SWENEX, träffade jag en kvinnlig sjöman som leende berättade att hon fick upp intresset för marinen genom Sjövarnsskårens sommarskola.

I maj tillsatte du en försvarsberedningen. Hur ska de bedriva sitt arbete?

- Efter 2015 kommer det finnas be-

FOTO: REGERINGSKANSLIET

hov av ett nytt försvarspolitiskt inriktningsbeslut. Som en viktig del i detta ska försvarsberedningen under ledning av Cecilia Widengren, analysera viktigare förändringar i den internationella utvecklingen men även i vårt närområde. De ska redovisa sin bedömning av den säkerhetspolitiska utvecklingen och sammanhängande konsekvenser för svensk försvars- och säkerhetspolitik. Beredningen är sammansatt med representanter från alla riksdagspartier. Samt med sakkunniga och experter från både myndigheter och regeringskansliet, säger Karin Enström.

Vad kommer de specifikt titta på?

- Försvarsberedningen ska följa hur säkerhetspolitiska trender och utvecklingen i vår omvärld, inklusive Ryss-

land, påverkar Sverige och vad detta får för konsekvenser för svensk försvarspolitik. Vad man sedan väljer att lägga fokus är en fråga för beredningen.

Överbefälhavare Sverker Göranson sa i Almedalen i somras att om försvarsanslagen efter 2015 kommer vara status quo så måste man eventuellt lägga ner ett vapenslag? Det är en allvarlig ståndpunkt? Hur ser du på detta?

- Försvarsmakten har ekonomin i balans nu och några år framöver. Vi har ett bra samarbete och vi tittar noga på de ekonomiska förutsättningarna. Samarbetet syftar ytterst till att säkerställa långsiktig balans mellan FM:s ekonomi och verksamhet. Jag värnar om försvarets förmåga och skattebetalarnas pengar. Och att vi får ut det mesta av varje satsad krona, säger försvarsministern. Vi har ökat anslagen till förbandsverksamheten och även vad gäller materiel för att utveckla Gripenprojektet.

En halvtimme går fort, försvarsministern ska iväg på nästa möte och avslutar intervjun med att hälsa att hon ska försöka besöka någon av Sjövarnsskårens sommarskolor när tid finns.

Med ISCA i USA

Efter 17 timmar på resande fot anlände vi till vårt slutmål Newport, Rhode Island, där all vår verksamhet skulle utgå ifrån. En mysig liten stad med många små och gamla hus, i alla fall i amerikanska mått mätt. Vi bodde på Newport Naval Station, en bas främst inriktad på utbildning. Från basen gjorde vi dagsutflykter till många andra baser i närheten av Newport.

Under besöket på kustbevakningen fick vi se delar av deras verksamhet och testa lite av deras utrustning. Där åt vi även lunch i "the officers club". Vi fick också se ubåtsbasen i New London, Connecticut, där 15 atomubåtar var stationerade. Det fanns även ett museum om USS Nautilus, världens första atomdrivna ubåt. Den klassas som väldigt liten, men är fortfarande större än Sveriges största ubåt.

På basen i Newport fanns en ytstridskola med kraftfulla simulatorer för att bland annat kunna öva i farvatten som annars inte är tillgängliga för dem. Vi fick en demonstration som gav intrycket att vi gungade med vågorna trots att plattformen vi stod på inte rörde sig någonting över huvudtaget.

Vi gjorde andra aktiviteter också som att klättra klättervägg och paddla kajak. Sekonden Duncan Rowles var en hejare på teambuildingövningar och vi blev ständigt satta på prov för att se hur människor fungerar i grupp. Övningarna var mycket bra men inte bara för att de var väl genomtänkta utan även att de fick en att öppna ögonen för alla andra som medverkande under utbytet. För det var just människorna som gjorde resan speciell. När många människor möts från olika delar av världen

kan det bli en kulturkrock, men efter ett par dagar delar vi alla erfarenheter med varandra. Vi blir ett enda stort kompisgäng som skrattar och har kul men samtidigt oroas över att vi senare kommer att skiljas åt. Men innan dess åkte vi till Boston och besökte USAs äldsta krigsfartyg som fortfarande flyter, USS Constitution eller "Old Ironsides" som hon även kallas. Vi fick även möjlighet att se den gamla och vackra staden både från land och vattnet.

Resans höjdpunkt var nog trots allt dagarna i New York. Efter det att vi lastat av väskorna på stället vi skulle bo på skyndade vi oss ut för att se och uppleva så mycket som möjligt innan klockan blev åtta. Då hade vi biljetter till Mamma Mia på Broadway. En mycket trevlig föreställning i en fantastisk fin teatersalong. Efteråt begav vi oss till Time Square och såg alla skyltar som skapade en ljusshow som lyste upp den annars nattsvarta himlen. Med glada miner gick vi och la oss efter en händelserik afton.

Dagen efter var inte mycket sämre. Vi skaffade oss ett par höjdmeter när vi

åkte högst upp på Rockefeller Center. En häpnadsväckande utsikt över hela Manhattan och lite till.

Äventyret avslutades med en känsloladdad avskedsmiddag som innehöll det mesta. God mat, tårter, dans och presenter. Alla var fint uppklädda för tillställningen som skulle bli den sista gången vi åt tillsammans. Det som väntade var några timmars sömn, en typiskt sött amerikanskt frukost och några spillda tårar innan vi begav oss mot flygplatsen för att resa hem från en alldeles fantastisk upplevelse i Amerika

ANDREAS RENBERG, GUSTAF LINDSTRÖM, SOPHIA ERIKSSON

Från vänster: Andreas Renberg, Sophia Eriksson, Julius Karlborn och Gustaf Lindström

Sjövärnare och kustbevakare

Med Sjövärnskårens sommarskolor som grund finns det flera utbildningar man kan välja bland när man vill gå vidare inom det marina klustret. Karin Dahlqvist och Sofia Bergström valde att bli kustbevakare. Sjövärnsposten träffade dem en eftermiddag i Karlskrona för att lyssna till deras berättelser.

Text och bild: DAISY BALKIN RUNG

Karin Dahlqvist och Sofia Bergström

FOTO: LINNA PETERSSON

Det är två glada entusiastiska tjejer som möter mig över en kopp kaffe och the på Hotel Aston i Karlskrona. Trots att de har en stor tenta dagen efter tar de sig tid att sitta ner och berätta om sin utbildning och om hur det hela började.

- Vi är båda sjövärnare men vi kände inte varandra före vi började vår väg till Kustbevakningen, säger Sofia Bergström.

- Det var först när vi stötte på varandra på Sjöfartshögskolan som vi blev vänner, säger Karin Dahlqvist.

Sofia som är född utanför Hudiksvall började på Lungö sommaren 2005.

- Hade ingen aning om vad Sjövärnskåren var men en kompis pappa tyckte att det kunde vara något för oss. Sedan var jag fast, kan man säga. Grund-, fortsättnings- och praktikkurserna har jag gått på Lungö och ledarskapskursen på Kungsholmen. Helt fantastiska år, säger Sofia.

- För mig som är från Linköping blev det Kungsholmen 2005. Och jag fortsatte där till och med praktikkursen. Sedan blev det skonertseglingar med

Gladan flera somrar, säger Karin.

Intresset för Kustbevakningen kom för Sofia redan när myndigheten var ute på Lungö och informerade. - Då visste jag direkt att det är det jag vill bli. Det kändes helt rätt, säger Sofia.

För Karin var det lite annorlunda. Hon var ute och seglade en sommar

"Och vi är båda övertygade om att vår sjövärnshögskola spelar stor roll"

och funderade på vad hon skulle ägna sig åt i framtiden. Att hon ville bli något inom sjöfarten visste hon och då dök tanken på kustbevakare upp.

Vägen in till Kustbevakningen är inte så enkel. Man måste ha både maskinbefäl klass VII och fartygsbefäl klass VII samt genomgå många långa tester.

- Deras uttagningsprocess är diger. Vi kom båda in på Sjöfartshögskolan i Kalmar och där pluggade vi i två terminer, 80 poäng. Det var också där vi blev vänner och delade lägenhet. Sedan sökte vi till Kustbevakningen. Av 700 sökande tog de ut 75 personer till intervju. Gallringen där var alltså enorm. Vi

är båda övertygade om att vår sjövärnshögskola spelar stor roll, säger Karin.

Sofia nickar. - Självlärt. Det märktes ju när vi var på intervjuerna. Vi kunde det mesta om sjön. De grundläggande reglerna och vi hade sjövana, jag hade ledarskapskursen i bakgrunden och Karin seglat skonert, säger Sofia.

Av de 75 som kom till intervju i Stockholm togs 50 ut till vidare intervjuer i Karlskrona. Där bland Sofia och Karin.

- Nu började det bli riktigt nervöst. Vi pratade mycket om hur det skulle bli om bara en gick vidare. Men som sagt vi blev båda uttagna för vidare intervjuer, säger Karin.

Intervjuerna gjordes i maj i Karlskrona och då fick de 50 uttagna informationen om att det skulle ta cirka en månad för Kustbevakningen att välja ut de 25 som skulle få börja utbildningen i augusti. Den väntan var olidlig tyckte tjejerna.

- Ja för processen hade varit så pass lång, alla papper vi fyllt i och alla frågor

vi besvarat på intervjuerna vi varit på. Vi hade satsat så mycket, och gått igenom psykologisk- och personlighetsutvärderingar, simning, livräddning, svenska och engelska tester. Vi ville ju bli kustbevakare, säger Sofia.

När Sofia befann sig på en semesterresa i Tjeckien i juni ringde telefonen och hon fick det efterlängtrade beskedet att hon kommit in på utbildningen.

- Jag blev så glad att jag blev helt euforisk. Tårarna var inte långt borta.

För Karin som fick ett sms av Sofia att hon kommit in blev det lite svårare.

- Jag blev självklart glad för Sofias skull men jag blev samtidigt nervös och

undrade om de skulle ringa mig. Men inget samtal kom och jag hade nästan räknat ut min tid som kustbevakare när det ringde. Gissa om jag blev glad.

Sedan augusti går de på Kustbevakningens skola i Karlskrona.

- Nu är vi anställda i myndigheten och får lön under utbildningen. Om allt går som det ska tar vi examen i juni nästa år, säger Karin.

- Vi är bara 25 elever på skolan och får en fantastisk utbildning. Uppmärksamhet och ett otroligt stöd av lärarna. Det är så alla som pluggar borde ha det, säger Sofia.

Efter examen blir det sex månaders

praktik på någon av kustbevakningsstationerna i region nordost vilket är från Gryt i Östergötland upp till Luleå i Norrbotten.

Både Sofia och Karin berättar entusiastiskt om sin utbildning och om sina år i Sjövärnskåren, där de fortfarande är aktiva. Karin i Östergötlands sjövärnsskår och Sofia i Västernorrlands sjövärnsskår.

- På något sätt känns det som att man vill ge tillbaks av allt det man fått under åren i Sjövärnskåren. Utan dem hade jag inte varit det jag är idag och absolut inte kommit in på kustbevakningsutbildningen, säger Karin, och får

medhåll av Sofia.

- Precis så är det. Allt man varit med om. Sommarskolor, ISCA-utbyten, resor, kamratskapet och alla vänner man fått. Vi har fått uppleva så enormt mycket genom Sjövärnskåren och har dem att tacka för mycket, säger Sofia.

Faktaruta:
Kustbevakningen är en civil statlig myndighet under Försvarsdepartementet, som övervakar, räddar och hjälper till sjöss och som har ett nära samarbete med flera myndigheter bland annat Polisen och Tullverket.
www.kustbevakningen.se

FOTO: SJÖVÄRNSKÅREN STOCKHOLM

Sagan om det nya medlemsregistret

Främre raden från vänster: Mikael Johansson, Arne Lundberg, Birgitta Persson, Linnea Stake, Johan Y Stake, Anders Svensson

Bakre raden från vänster: Göran Falke, Ola Kärvell, Mikael Holmsten, Leena Jussila, Björn Kjällström

Allt eftersom tiden gick blev det tidigare medlemsregistret mer och mer otillgängligt. Systemet krävde installation av programvara med licens på varje dator. När datorer blev gamla och gick sönder behövde åter igen en för användarna svår installation äga rum. Inte sällan byttes roller inom kårerna utan avlämning och tillslut gick kunskapen förlorad. Ett haltande system linkade vidare, nya lokala system med varierande förmåga föddes. Mot slutet var det inte helt lätt för Sjövärnskårens riksförbund att reda ut de grundläggande och fundamentala uppgifterna. Det blev svårt att tala om vilka som... skulle få medlemstidningen...var behörliga att söka kurser...hade vilka kompetenser...omfattades av vår gruppför-säkring...betalat medlemskap...eller skulle räknas till medlemstalet osv...

Lösningen var given; Ett nytt medlemsregister måste upprättas.

Kraven på det nya registret vaskades fram genom utfrågning av användarna med utgångspunkt i deras behov. Rent

konkret blev svaret att det nya registret måste vara tillgängligt, flexibelt, enkelt, ekonomiskt, säkert och framför allt innehålla korrekt information. När marknaden (som är relativt bred) hade skannats av var det i praktiken bara ett medlemsregistersystem som kunde svara upp mot dessa krav. Det webbaserade systemet arcMember var utan tvekan tillgängligt. Med en webbläsare och en Internetuppkoppling loggar administratören in var än denne befinner sig.

Enkelheten med ett system innehållandes endast de funktioner Sjövärnskåren önskar är självklar. Inte heller ekonomiskt fanns det något att erinra, arcMember är relativt billigt med en månadskostnad baserad på antalet medlemmar i databasen. Med möjligheten att verifiera att användarna är de som de utger sig för att vara, blir systemet säkert och informationen det bär korrekt.

Själva införandet och importen av de drygt 4 000 medlemmarna gick smidigt. Visst fanns där ett behov av att städa

och rensa ut inaktuella uppgifter i arvet från tidigare system. Ett arbete som måste genomföras oavsett införandet av det nya systemet. De lokala sjövärnsskårens stämde därför snabbt av sina lokala register mot det nya centrala registret, alla insåg vikten av ett centralt fungerande register.

Nu när det har gått några månader sedan införandet har Sjövärnskåren förutom ett nytt register även fått en utökad funktionalitet där sms, brev och e-post kan skickas direkt via systemet till medlemmarna. Registret fungerar även som ett kompetensregister där nautiska, tekniska och andra behörligheter nu förs. Medlemmarna ändrar själva sina kontaktuppgifter genom att logga in på: <http://medlemsuppgifter.sjovarnskaren.se>

Vill du prova registret är du välkommen att bli medlem på: <http://blimedlem.sjovarnskaren.se>

MIKAEL JOHANSSON

Att få vara del av något

Jag har sovit dåligt i natt och vi är redan uppe. Klockan är långt innan tuppens första sång. Vi är alla trötta. Vi har samlats i mässen, där fartygschefen ger oss dagens ingångsvärden. Med en grundlig säkerhetsgenomgång och vilka uppgifter vi har i övrigt samt vad för väder som väntar oss.

Text: JESSICA ANDERSSON

Bild: GÖRAN PEDERSÉN

Vi sätter igång att iordningställa henne för losskastning, det är mycket som ska göras på kort tid, ibland på begränsade utrymmen vilket där det ibland kan höras irriterande små grymt, antagligen från tröttheten som inte lämnat oss riktigt än.

När vi kastar loss är det riktigt kallt ute. Vädret visar inte sin bästa sida. Att kasta loss kan vara hårt och fysiskt arbete för kroppen, vi går ut på ett förspring. Sedan är det dags att återställa däck. Jag känner ofta samma känsla, varför gör jag det här? Att gå upp mitt i natten för att frysa, och känna tamparnas hårda material i handflatorna gång på gång, med det iskalla vattnet som gör dem alldeles outhärdliga och gör händerna röda och stumma av kylan? Jo, det ska jag förklara. Att när man kastat loss och allt är undanstuvat och vi går ut i hamninloppet. Jag står på backen längst fram på fartyget och ser solen gå upp där himlen möter havet och känner den friska salta kalla vinden i ansiktet. Jag känner hur vågorna tilltar ju längre ut vi kommer och ett och annat saltstänk träffar mig, jag känner fartygschefens kontrollerande blick i nacken, ut över horisonten och jag vet... jag vet att det är detta som gör det värt allt slit. Det är livet. När jag står där framme på backen vet jag att jag skulle göra det igen, och igen för att få uppleva precis den här känslan.

Att få vara med i Sjövärnskåren har varit en av de bästa saker jag gjort. Av en ren slump fick jag höra talas om Sjövärnskåren under mitt andra år på gymnasiet när Försvarsmakten besökte min skola i Halmstad och informerade om värnplikten. Jag är uppväxt i de djupa

skogarna i Småland och hade såklart ingen erfarenhet eller knappt uppfattning om sjön och havet. Sommaren 2008 ansökte jag och min ett år yngre bror till FMSK eftersom jag redan vid den här tiden fyllt 18. Den sommaren började ett nytt kapitel i mitt liv. Visst blev jag förvånad av den hårda disciplin och det tuffa schemat men trivdes fruktansvärt bra. Där träffade vi människor som vi fortfarande har kontakt med. Vi har en gemensam historia. Den gemenskap som uppstår under en kurs på sommarskolan är svår att beskriva då man har lärt sig att ta ansvar, ta vara på sig själv, arbeta hårt, ställa upp för varandra och att arbeta tillsammans. Tänk om alla ungdomar hade fått den chansen!

Min väg har varit lång och brokig. Vi läste hemortsundervisning på distans för att klara de olika kriterier som krävs för de kommande sommarkurserna. Hösten 2009 flyttade jag till Göteborg på grund av studier. Under den tiden var jag verksam på ett segelfartyg vid namn Kvartsita som har sin hemmahamn i Lysekil. Mellan studierna tillbringade jag även mycket tid på en pir ute på Eriksberg. Där ligger Ostindiefararen. Jag fick aldrig möjlighet att segla på henne. Men lärde mig väldigt mycket om både fartyget och människors glöd och samarbetsförmåga. När man har hittat något som man verkligen brinner för verkar det som om man kan gå hur långt som helst. Alla de människor jag träffat på olika platser i landet som är så engagerade i sitt marina intresse har en sådan kärlek och vilja att dela med sig av.

I skrivande stund har jag börjat packa väskan. Nästa vecka ska vi ut med SVK 11 Östhammar där jag nu ingår i säkerhetsbesättningen. Vi kommer ha nya gäster ombord, vilket är riktigt givande. Både för mig och för dem. Det är alltid nya äventyr och man vet aldrig vad som väntar.

Till våren laddar jag för rikstävlingarna i Göteborg med 100-års jubileum och med mig tar jag en hel drös ungdomar från Karlskronas sommarskola 2012. Att nu vara ungdomsledare känns riktigt kul och givande.

Jag har fått tillfälle att vara biträdande instruktör på en av sommarskolorna. Där öppnade det sig nya möjligheter, nytt ansvar och nya vänner. Jag är nu inne på mitt femte år i verksamheten och planerar att stanna länge. Jag önskar att alla ungdomar hade fått en möjlighet att testa på sommarskolorna och det som kommer därtill. Det har ingen betydelse vilken typ av människa man är. Olika typer kommer väl till pass under alla de provningar gruppen ställs inför.

Massor av nya vänner, gemenskap och en känsla av stolthet är några av de saker man kommer att känna. Men det viktigaste av allt, att få vara del av något och utvecklas som enskild individ.

Oljedrama i Kapellskär

Nordanö och SVK 751 med oljan/skummet innanför länsen. Sjöräddningssällskapet Rescue Runner Frida på utsidan kolalar länsens förtöjning.

Anropet kommer på VHF-radion ombord på trossfärja 655 från Roslagens Sjövärnsskär: Ett fartyg ligger och läcker ut olja i Kapellskärs hamn. Rorgängaren lägger genast om kursen, efter navigatörens direktiv, och fartygschefen börjar förbereda övrig besättning. Fyra ungdomar drar snabbt på sig överlevnadsdräkter, hoppar över i oljeskyddssläpet och börjar förbereda utläggning av länsar.

Framme i hamnen meddelar räddningsledningen via VHF att man lyckats stoppa läckaget men att det är angeläget att begränsa oljans utbredning. Sjöräddningen i Räfnäs har också larmats till platsen och är på väg.

Besättningen på 655 fäster ena änden av sin oljeläns i en dykdalb vid det läckande fartygets babordssida och backar sakta ut medan länsarna ringlar ner i vattnet. Lagom tills länsen tar slut kommer Sjöräddningens Rescue Mathilda med sitt oljeskyddssläp, skarvar ihop den utlagda länsen med sin egen och fortsätter utläggningen tills de kan förtöja länsen i piren på det läckande fartygets styrbordssida. Oljan är nu instängd innanför länsarna, samarbetet mellan de olika enheterna har fungerat utmärkt och en hotande miljökatastrof är avvärjd.

Det var en gråkall och stilla helg i slutet av oktober när Roslagens Sjövärnsskär arrangerade oljeskyddsövning

utanför Norrtälje, på uppdrag av Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap, MSB. De egna fartygen, bastransportbåten SVK 751 och trossfärjan SVK 655, deltog med blandade besättningar bestående av både engagerade vuxna medlemmar och de ungdomar som läser navigation på kustskepparnivå i sin hemortsutbildning.

Fartyget Nordanö från SAMKRIS deltog med åtta personers besättning, ett oljeskyddssläp (även kallat sloda, miljösläp eller sjösläp) och en bogserbåt typ 4. I Nordanös besättning ingick två ungdomar från Östergötlands Sjövärnsskär. De två körde också bogserbåten med miljösläp. Sjöräddningen hade Rescue Värmdö, Rescue Mathilda och Rescue Runnern Frida bemannade och ett eget oljeskyddssläp på plats.

Övningen inleddes på lördagsmorgonen vid kajen i Räfnäs med fika, presentation av deltagare och genomgång av scenarier ombord på Nordanö. Sedan stävade alla fartygen upp mot Vätö. Sjövärnsskårens ungdomar hade förberett sjökorten med kurser, distanser och girpunkter och fick träna på de olika rollerna som utkik, navigatör och rorgängare. Framme vid målet var det dags att börja bekanta sig med oljelänsarna. SVK 655, SVK 751 och Rescue Mathilda provade sedan på utläggning, med miljösläpen bogserade vid sidan av fartygen. Det var en mycket nyttig öv-

ning som visade vilka problem som kan uppstå och vad man behöver tänka på vid en liknande insats.

Till exempel var det först lite knepigt att skarva ihop länsen från SAMKRIS med Sjöräddningens läns men med lite klurande löstes detta. Att lägga sjösläpen så att länsarna gled ner i vattnet föröver medan de bogserande fartygen backade, visade sig vara ett bra sätt att slippa få in länsar och tampar i fartygens propellrar. Och så gällde det att tänka rätt så att släpen hamnade närmast den tänkta oljan, med bogserande fartyg utanför, och inte tvärtom.

Ungdomar och vuxna jobbade under helgen sida vid sida, såväl med länsar i miljösläpen som med navigation och arbetsledning på däck, land och bryggor. Alla hade en funktion och man byttes av för att få prova på så mycket som möjligt.

På söndagen kördes Nordanö ner till Kapellskärs hamn där ett oljeläckage simulerades med hjälp av giftfritt skum som sprutats ut över vattenytan.

Efter en lyckad helg med gott samarbete över organisations- och åldersgränser, trevligt umgänge, mycket praktik och god mat serverad ombord på Nordanö, stävade sedan fartygen med nöjda besättningar mot sina olika hemmahamnar.

Text och bild: ELIN WAGER

Arktis - vad är det?

av JAN PRAWITZ

Övergången från neutralitet till solidaritet i svensk säkerhetspolitik medför att vår militära närvaro kan komma att utsträckas långt utanför våra egna gränser, bland annat till delar av Arktis. Just nu diskuteras om svenska flygförband skall hjälpa till att övervaka luftrummet över och omkring Island, som inte har något eget försvar.

Figur 1. Arktiska rådets område.

Samtidigt med denna politiska utveckling tilldrar sig det arktiska området allt starkare internationellt intresse till följd av den upplevda globala uppvärmningen och de krympande isarna runt Nordpolen. Arktis har hittills varit ett ganska otillgängligt område. Visserligen har både civila och militära flygplan sedan 1950-talet utnyttjat det arktiska luftrummet. Atomdrivna ubåtar har huserat under isen. Men på ytan, som huvudsakligen utgör ett fruset hav, har man bara kunnat finna enstaka äventyrare med skidor eller hundslädar.

Enstaka isbrytare - till exempel

svenska Oden - har banat sig väg ända till Nordpolen. Men nu spekulerar visionärer i en framtid, när polarisen har smält först sommardag och senare permanent. Sjöfart mellan hamnar i Atlanten och Stilla Havet skulle då kunna ta vägen via Nordpolen och Bering Sund istället för som nu genom Suez- eller Panamakanalerna.

Slumrande gas- och oljefyndigheter av Mellanöstern-storlek, nu onåbara på grund av klimatet, skulle kunna bli tillgängliga för utvinning. Nya områden för storskaligt fiske skulle kunna öppnas.

Om dessa visioner blir verklighet om 20, 50, 100 år eller överhuvudtaget är det idag ingen som vet. Men staterna på norra halvklotet har redan påbörjat förberedelser, bland annat med territoriella krav, som om isen redan smält. Skall man hänga med i detta till exempel med militär närvaro från tid till annan, måste man veta vilka stater som kontrollerar vad i vilka områden i Arktis. Problemet är att detta i stor utsträckning är oklart idag. Fast undersökningar och förhandlingar om gränsdragning till havs har på sistone skjutit fart.

För att få ordning på den processen bildade de arktiska staterna, det vill säga de åtta som har landterritorium norr om polcirkeln - Kanada, Danmark (Grönland), Island, Norge, Sverige, Finland, Ryssland och USA (Alaska) - det Arktiska Rådet 1996 för samordning av verksamhet och närvaro samt för hänsyn till urbefolkningarna och den känsliga miljön. Man har enats om att uppdelningen mellan kuststaterna av det stora havsområdet skall följa de allmänna principerna i 1982 års havsrättskonvention för att fastställa Arktis politiska karta.

Allmänt antas Arktis vara området norr om polcirkeln. Men polcirkeln har ingen politisk mening utom en: de åtta nämnda staterna skall vara de som har säte, stämma och rösträtt i det Arktiska Rådet. Åren 2011 - 2013 är för övrigt Sverige rådets ordförande.

Rådet har publicerat en karta över de landområden, som man arbetar med. (Se Fig. 1). På land finns bara en tvist kvar. Mellan Kanada och Danmark om till viket av länderna den lilla (1,3 km²) Hans ö i sundet mellan Nordvästgrönland och kanadensiska Ellsemere Island skall höra. Tvisten, som pågått sedan 1985, har lett till högstämda nationalistiska inlägg i parlamenten i Köpenhamn och Ottawa. Men det är svårt att ta den tvisten på allvar. Klimatet möjliggör besök på ön bara enstaka gånger per årtionde. Det verkar dessutom nu som om parterna håller på att samsa sig om att dela ön i var sin del. (Se Fig. 4). Jämför skäret Märket i Ålandshav där Sverige har en 470 meter lång landgräns till Finland.

De fem staterna med kust i arktiska bassängen har rätt till tolv nautiska mils (nm) territorialhav och till 200 nm ekonomisk zon räknat från kust eller bas-

linjer. Vidare har de rätt först till 200 nm kontinentalsockel (på havsbotten), men den rätten kan om sockeln geografiskt sträcker sig längre ut och efter prövning av ett FN-organ förlängas till högst 350 nm. Om rätten till områden skulle överlappa varandra, skall grannstater förhandla om sträckningen av en gemensam gräns. Processen att fastställa dessa gränser pågår och kommer troligen att ta många år. Durham universitetet i England har framställt en karta över existerande och potentiella havs- och sockelgränser. (Se Fig. 2). Som framgår av kartan blir det efter gränsdragningarnas avslutande ett mindre område i polarhavets mitt kvar som

gränserna mellan Arktiska Kanada och Grönland.

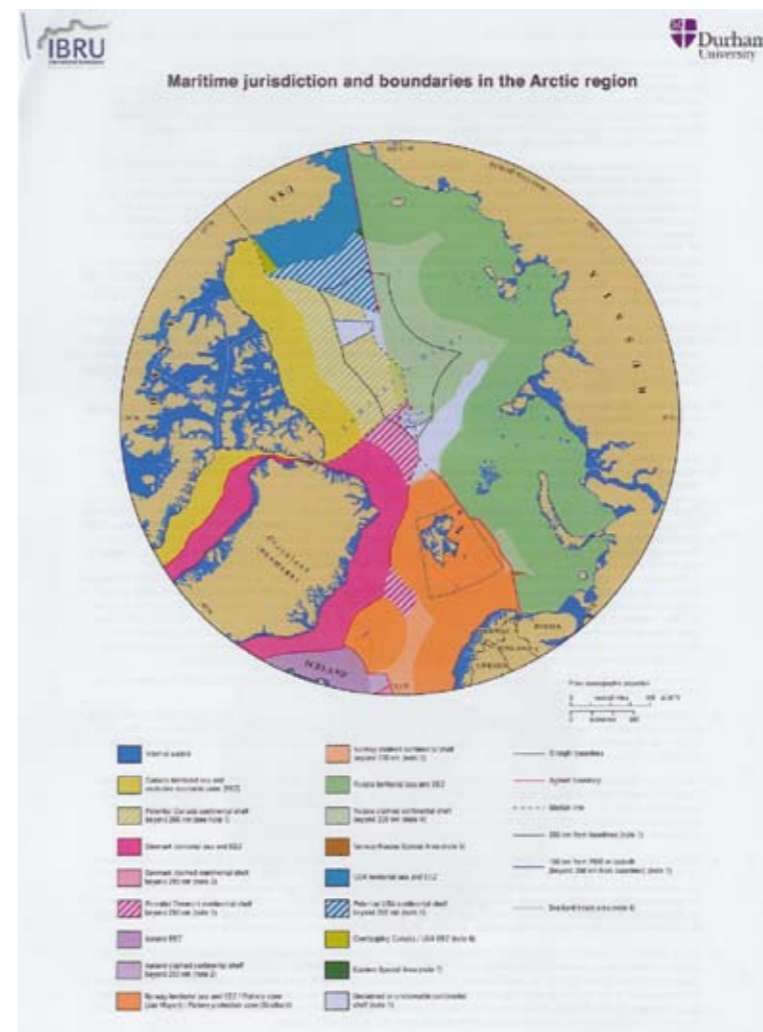
Men det finns även tvister bland annat mellan Kanada och USA om gränsen i ishavet mellan Alaska och Yukonterritoriet. USA kräver en modern geografisk mittlinje enligt havsrätten. Kanada hänvisar till en överenskommelse från 1825 mellan dåvarande kolonialmakten England och Ryssland, som Alaska då hörde till. Det omtvistade området är 24.000 km² stort.

Kanada och USA tvistar även om Nordvästpässagen, som USA hävdar skall betraktas som ett internationellt sund med långtgående rättigheter för alla flaggstater till genomfart och över-

den och Furusundsleden till Ålandshav med ubåtar i uläge och överflygningar utan krav om svenskt tillstånd?

USA ställer samma krav till Ryssland om Nordostpassagen norr om Sibirien, en tanke som säkert kommer att bli ännu mer svårförhandlad än den med Kanada. Det kan nämnas att Ryssland har dragit en rät baslinje tvärs över inloppet till Vita havet, som därigenom blivit juridiskt jämställt med en insjö.

Ibland diskuteras inom vems område själva Nordpolen skall ligga. En rysk undervattensfarkost placerade den 2 augusti 2007 en flagga på havsbotten vid Nordpolen för att markera en kapacitet att vara närvarande. Men man häv-

Figur 2. Existerande och potentiella havs- och sockelgränser.

fritt hav. Av polarhavets bottnar kommer det bara att bli kvar två mindre områden, som inte hör till någon kuststat.

Vissa av havsgränserna är redan fastställda. Det gäller gränserna mellan Grönland, Island, Norge och Färöarna. År 2010 kom Norge och Ryssland överens om gränserna runt Spetsbergen. Redan år 1973 kom Kanada och Danmark överens om havs- och sockel-

flygning utan föranmälan till Kanada, så kallad transitpassage. Kanada menar att passagen, som går genom dess arktiska övärld, är kanadensiskt inre vatten, där kuststaten skall ha full kontroll.

Kanada har naturligtvis rätt. Vad skulle Sveriges regering säga, om någon skulle hävda rätt till transitpassage genom Stockholms skärgård från Landsort via Mysingen, Kanholmsfjär-

Figur 3. Världens nordligaste nu kända landområde, en ca 40 meter lång grushög strax norr om Grönland vid namn Stray Dog West (N 83°40'30", W 31°11'), som upptäcktes i juli 2007. En närlägen ännu nordligare ö upptäcktes vid Lat N 83° 42' år 2003, men den har senare försvunnit under vattenytan.

dade samtidigt att avsikten inte var att skapa ett statsrätligt faktum, lite som den amerikanska flaggan på månen (690720) har en sådan funktion.

Samtidigt är det tveksamt om Nordpolen alls skall anses ligga på någons sockel. Det är cirka 4000 meter djupt där. Skulle det av någon anledning bli förhandling om själva polen och mittlinjepprincipen hävdas, är världens nordligaste landområde och därmed det land, som ligger närmast polen, inte ryskt utan danskt: den lilla ön Stray Dog West norr om Grönlands nordkust vid N 83° 40'. (Se Fig. 3).

Sammanfattningsvis kan sägas att skall Sverige i solidaritet med grannländer uppträda militärt i Arktis, finns det all anledning att hålla sig à jour med den statsrättsliga utvecklingen, så att man i varje ögonblick vet vem, som bestämmer över vad där man råkar befinna sig. För det är aldrig vi, eftersom Sverige inte har någon kust i arktiska bassängen.

*God Jul
och
Gott Nytt År
önskar
kansliet och redaktionen*

Inbjudan till Sjövärnskårens 100-årsjubileum i Göteborg 3-5 maj 2013

Fredagen den 3 maj
10:00 Officiell invigning av jubiléet och Sjövärnskårens rikstävlingar
19:00-22:00 Sightseeing i skärgården med ångaren Bohuslän

Lördagen den 4 maj
09:30-15:30 Seminarium
11:00-15:30 Stämmans medföljandeprogram, besök på Hönö
16:00 Rikstävlingarnas roddfina
17:00 Prisutdelning för rikstävlingarna
19:00 Jubileumsmiddag

Söndagen den 5 maj
10:00-14:30 Förbundsstämma

Uppvisning och underhållning
Under fredagen och lördagen bjuds det på musikunderhållning av militärmusikkår, öppet skepp ombord i deltagande fartyg samt uppvisning av Sjöräddningssällskapet

Plats
Jubileumsfirandet sker i anslutning till Hotell 11, Eriksbergssområdet och jubileumsbanketten hålls i Eriksbergshallen

Jubileumsbankett
Jubileumsbanketten består av en tre-rätters måltid med efterföljande dans. Klädsel smoking/mörk kostym. Subventionerad kuvertavgift om 300 kr betalas i samband med anmälan

Anmälan
Medlem som inte är stämmedelegat kan anmäla sig senast 1 mars på hemsidan www.sjovarnskaren.se till skärgårdstur, medföljandeprogram och jubileumsban-

nett. Stämmedelegater och jubileumsfunktionärer anmäler sig i särskild ordning.
Boende
Förslag till boende finns på hemsidan.

Gävleborg rekryterar till Hemvärnet

En lördag i oktober hade vi i SVK 11, Gävleborgs Sjövärnsskår, en lokal rekryteringskampanj på Stortorget i Gävle. Syftet var att i första hand rekrytera till hemvärnets nya båtpluton som Sjövärnsskåren fått i uppgift att bemanna. Men naturligtvis var även ett sekundärt syfte att berätta för intresserad ungdom om vår sommarskoleverksamhet.

Kåren hade länge pratat om att göra något liknande och till slut tog vi kontakt med länets utbildningsförband, Gävleborgsgruppen, som tänkte på alla cylindrar och ställde upp både med personal och utrustning. Dessutom var det deltagare från hundgrupper med hundar och ett kokförband med och visade upp sig.

Gruppen har en fullt utrustad släpvagn med flera olika tält, banderoller och skyltställ, allt för att synas så mycket som möjligt. Allt detta ställdes till förfogande och tillika kom även några yrkesinformatörer till torget så uppslut-

ningen var total. En av yrkesinformatörerna var dessutom sedan ett par dagar anställd som sådan vid Försvarsmakten, så även alla frågor gällande försvaret som yrke kunde besvaras på ett professionellt sätt. Där var även några ungdomar med på plats från Gävleborgsgruppen som även de visade upp sig och sin verksamhet.

Dagen började med att alla tält restes och vi pratade ihop oss om hur vi skulle organisera oss på detta stora torg och vilka som skulle "ta" vilka intressenter och hur vi skulle visa dem vidare till rätt forum då vi ville att alla skulle få korrekt information.

I övrigt värmdes den kyliga dagen av alla intresserade som kom och ville prata, både gamla minnen och om det nya hemvärnet. Sjövärnsskåren lyckades städsla minst sju stycken som kommer att, efter sedvanligt godkännande, få ta plats i de olika båtgrupperna. Där behövs det många fler men resultatet för

att vara bara en dags riktat arbete känns riktigt bra och tillfredsställelsen var stor hos alla inblandade.

Hur man skall summera resultatet gällande sommarskolorna är mycket osäkrare då det är en lång vinter innan ansökningarna skall vara inne men en sak är säker och det är att bara man visar upp sig och har ett bra budskap blir man ihågkommen vilket är nog så viktigt när sommaren närmar sig.

Sammanfattningsvis en jättebra lördagsaktivitet som kommer att upprepas under vintern, då i någon galleria med mycket mera folk som strömmar förbi. Det var alla deltagare överens om. I Gävleborgs Sjövärnsskår är vi väldigt glada över det stöd vi har i Gävleborgsgruppen och dess personal, vi vädrar morgonluft och det inte bara på grund av den nya båtplutonen utan överlag vid alla kontakter.

Text och bild: CARL-ÅKE NILSSON,
ordförande Gävleborgs Sjövärnsskår

